

kunne finde hos den paa Stedet bosatte Dyrlæge. En anden vigtig Betænkelighed ved Detaillen i Lovudkastet er, at det i eet væk forudsætter den directe og umiddelbare Indblanding af Politimesteren og i alle Sager inddrager endogsaa Indenrigsministeren; det troer Udvalget kun bør forbeholdes Sager af særdeles Vigtighed. I det Udvalget er gaaet ind paa Lovudkastets Adskillelse mellem de sædvanlige smitsomme Sygdomme og de farligere, de, som kræve mere indgribende Foranstaltninger, har man dog troet, at denne Adskillelse først burde indtræde paa et senere Stadium, altsaa med andre Ord: Dyrlægen har at foranstalte det Fornødne i Begyndelsen og strax, uden at oppebie Politimesterens Indblanding, hvad enten det er en simpel smitsom eller en farlig Sygdom; kun forudsættes det, at han i alle Tilfælde vil kunne tilendebringe de foreløbige Foranstaltninger, uden at den juridiske Autoritet behøver at blande sig deri, men at han med Hensyn til de farligere Sygdomme har strax efter at have truffet de foreløbige Foranstaltninger at meddele Politimesteren en Udskrift af sin Protokol, en Meddelelse om, hvad der foreløbigt er anordnet, og en Indstilling om, hvad der videre er fornødent, idet det er aldeles klart, at ligesaa uhenftgsmæssigt det er at inddrage Politiet i alle saadanne smaa Forhold, som daglig kunne foregaae, og hvor der ikke kan tænkes nogen Modsetning imellem den private Eier af Dyr og det Offentlige, som jo begge have den samme Interesse, ligesaa uhenftgsmæssigt er det, ja det kan aldeles ikke gaae an at udsætte de øieblikkelige og aldeles nødvendige Foranstaltninger med Hensyn til de farligere Sygdomme, indtil man kan skaffe Politiets Hjælp. Spørgsmaalet — og det er ikke saa ganske let at løse — er altsaa, om og hvorledes denne Myndighed skal nedlægges i Dyrlægens Haand uden Indblanding af den offentlige Autoritet, og altsaa hvorvidt Overtrædelse af det ham givne Paalæg kan belægges med Straf, naar dette Paalæg ikke i og for sig har forbindende Kraft. Den Naade, Udvalget har foreslaaet at løse dette Spørgsmaal paa, kan vistnok give Anledning til Kritik, og hvad jeg navnlig skal anbefale til næste

Overveielse er, at man i Regelen skal betragte hans Tilførsler til Protokollen som Noget, der er vedtaget mellem ham og den private Eier, idet det foreskrives, at de skulle oplæses for denne, og naar han har underkrevet dem, forpligter han sig ved denne aldeles frivillige Akt til at efterkomme de givne Ordre, naturligvis under Forbehold af, at Sagen forebringes for Politimesteren; kun i dette Tilfælde — og det er i Reglen godt, fordi det, som sagt, er Dyrets Eier, som meest er interesseret i, at Dyret bliver kureret — kun i det Tilfælde, at han skulde vægre sig, skulde Dyrlægen henvende sig til Politiet, i Byerne til Politimesteren, paa Landet til Sognesogden, som altsaa skulde have Tilhold om at give ham Paalæg overensstemmende med Dyrlægens Indstilling; kun at denne har Recurs til Politimesteren. Derimod er det rimeligt, at hvor større og mere indgribende Foranstaltninger udkræves, maa Politiet selv optræde, naturligvis bestandig støttet til Indstillingerne fra Dyrlægen. I denne Henseende har Udvalget tiltraadt Udcastets Tankegang. Hvad der her er Tale om, er ikke at give bestemte Forskrifter for, at i det Tilfælde skal det og i det Tilfælde skal det ske; man har kun kunnet drage — og det er endda kun angivet i de vigtigste Exempler — den Grændse, indtil hvilken det Offentlige er berettiget til at gaae ligeoverfor den enkelte Eier, saa det er et Spørgsmaal, som bliver at afgjøre in concreto, hvormegen Net det Offentlige i hvert enkelt Tilfælde har til at gribe ind. Ved den Bestemmelse, at det først skal være om de farligere smitsomme Sygdomme, at der skal ske Indberetning til Ministeriet, troer jeg der vil indtræde en Lettelse for hele Forretningsgangen og for selve Ministeriet; men paa den anden Side troer jeg der er flere Tilfælde, hvor det ikke godt vil kunne undværes. Naar man betænker, hvilken overordentlig Rolle hele Bestanden af Huusdyr spiller med Hensyn til hele Nationalformuen, og hvilke indgribende Følger en meget farlig Epidem, som maatte udbryde blandt Huusdyrene, kan paaføre Nationalvelstanden, er det aldeles nødvendigt, at de, som skulle vaage derover, have en bestandig Kundskab om, hvad der foregaaer, da de kun derved